

“M-am săturat, nu mai fac politică!”

VOCEA VÂLCII

Fostul primar al Râmnicului, Mircia Gutău, a fost adus luni, 27 septembrie a.c., la Tribunalul Vâlcea. Acesta a fost citat în calitate de recurent într-un proces penal intentat de familia Monu în legătură cu două autorizații de construire emise de Primăria Municipiului Rm. Vâlcea. Este vorba de construirea unui imobil de locuințe pe strada Buna Vestire de către firma S.C. Montana NS SRL, autorizațiile de construcții date de Primărie fiind contestate în instanță de către Mircea și Lucia Monu, precum și de alți locatari din zonă, deși aceștia și-au dat în prealabil acceptul notarial pentru ridicarea clădirii. Alături de Mircia Gutău, în acest proces mai sunt implicați secretarul primăriei Toma Mihăiescu, Liliana Mihăilescu – șefa Direcției Urbanism din cadrul Primăriei Râmnicului, Cristian Jinaru – director Direcția Urbanism, Investiții și Licitații din Primăria Râmnicului, Avram Veronica – șef Serviciu Juridic din cadrul Prefecturii Vâlcea, precum și prefectul de atunci Anuța Handolescu. Trebuie menționat că procesul este în stadiul de recurs, instanța de judecată din Vâlcea stabilind un alt termen la cererea apărătorilor și a procurorilor. Cu bunăvoința și prietenia președintelui Tribunalului Vâlcea – Petre Dinescu și a președintelui completului de judecată – Dănuț Mitră, am reușit să dialogăm cu prietenul râmnicenilor, încă primarul multor locuitori ai municipiului Rm. Vâlcea. Menționăm că din motive ce țin de supărările intervievatului și cuvintele grele ce sunt determinate de starea sa nefirească, am procedat la eliminarea expresiilor, afirmațiilor și acuzațiilor aduse celor pe care-i consideră vinovați de starea sa actuală.

M.G.: Nu văd de ce aş mai fi relaxat sau liniştit. Acum mă aflu în detenţie, transferat la Turnu Severin. Am plecat acolo, ca să fiu mai aproape de procesul cu locurile de joacă. Sunt adus pe cursă şi se face o săptămână de zile, de aici, de la Rm.Vâlcea, la Severin. Acum, pentru că aşa este procedura, trebuie să particip la un proces aiurea, cu un cetăţean numit Mircea Monu. Nu ştiu unde-i vina mea şi care este participaţiunea infracţională. Mă plimbă domnul Monu ăsta, degeaba. Eu ştiu că am respectat legea, ca de altfel toate comisiile care i-au acordat autorizaţiile pe care le incriminează. Nu ştiu dacă se bucură de ce îmi face, dar va trebui să se gândească şi la finalul procesului. Mă simt umilit, purtând cătuşele, mă simt batjocorit, ţinut în dube, plimbat prin instanţe, alături de infractori adevăraţi şi periculoşi. Dar asta este...

• M.G.: Greu. Încă nu au fost audiaţi toţi inculpaţii şi toţi martorii. Procesul este de durată. Nici aici nu văd ce prejudiciu am adus primăriei. Nu există reclamaţia instituţiei, nu există prejudiciu adus ei, există doar supoziţii şi prostii. Madam Buşe a venit în instanţă să ne acuze, afirmând că ştie, tot ce susţine, de la soţul ei, decedat. Să fim serioşi. Despre morţi numai de bine, dar nici să tragem ponoasele pentru nişte nimicuri. (...) Expertiza pusă de instanţă a arătat că Ninel Georgescu, prin cumpărarea locurilor de joaca din import, a câştigat numai 800 de milioane lei vechi. Dar se ţine cont că locurile de joacă din import sunt mai solide şi de lungă durată decât ale noastre, făcute în ţară? Ştiţi că s-au rupt câteva aparate de joacă româneşti, în multe oraşe din ţară şi au murit sau au fost mutilaţi copii nevinovaţi? Procurorul DNA a făcut o stupidă comparaţie între preţul aparatelor bulgăreşti cu preţul celor fabricate în ţară. Nu este posibil aşa ceva. Dar, uite, la noi merge, mai ales când este să acuzi un primar de succes!

• M.G.: Nu mă mai gândesc la asta, că mă seacă la suflet. Intuiesc cine îmi sunt "prieteni" şi le doresc să aibă şi ei suferinţele mele şi nefericirea de a sta după gratii. Am ieşit la muncă, câştig 15 zile la lună şi sper că la anu', prin luna august, să vin acasă. În procesul de la Severin, chiar dacă este şi acesta dirijat din umbră, nu pot lua o condamnare mai mare ca asta pe care o execut. Şi pedepsele se vor contopi.

• M.G.: Mă provocaţi şi nu ştiu dacă fac bine răspunzând la întrebare. (...) Îmi este frică de situaţia mea, dar cum pot să-mi înfrâng simţirea? L-am ajutat cât am putut, am făcut din organizaţia vâlceană un model de urmat, i-am fost de-a dreapta oricând a solicitat. Nu e recomandat să îi fii prieten lui Băsescu.

• M.G.: Traian Băsescu are un comportament diferit, pentru prieteni şi duşmani. Nu ştiu cum procedează cu duşmanii, dar cu prietenii are o problemă. Cred că e mai bine să-i fi duşman, decât prieten. Studiaţi-i comportamentul şi vă puteţi convinge. Acum, i-a făcut-o lui Blaga, după cum i-a făcut-o şi lui Solomon, şi mie şi primarului de la Baia Mare – Cristian Anghel. După alegerile din 2000, după ce l-a săpat pe Petre

Roman, din poziția de director al campaniei lui, l-a executat și i-a luat funcția. Mai apoi, arătându-și "recunoștința", l-au părăsit toți cei care l-au ajutat. Pe Stolojan l-a săpat, ca să-i ia locul, cu Tăriceanu, în Alianța DA, s-a aflat în relații bune numai două săptămâni, pentru ca în 2005 să decidă că vrea organizarea de alegeri anticipate, cu intenția ascunsă de a se debarasa complet de prietenii de la PNL. Era incomodat de Mona Muscă ce crescuse în simpatia electorilor, dar și pentru că îl depășise în sondaje. A executat-o, cu ajutorul CNSAS. Unde sunt acum: Andrei Pleșu, Theodor Stolojan, Cozmin Gușă, soții Săftoiu sau Lavinia Șandru? Astea sunt lucrurile care m-au făcut să înțeleg că Traian Băsescu se scutură de toți cei care l-au ajutat să devină mare, însă, când are interese, alungă primejdia de lângă cei ce îi vizează drept corp ansamblu slujnicesc. Toți sunt corupți, toți i-au devenit incozi, nimic, însă, despre Falcă, finul său (...)

- **M.G.:** Categori, numai afaceri. Mă las de politică. M-am săturat, nu mai fac politică. Soția mea câștigă foarte bine și dacă la veniturile ei mai adaug și eu câte ceva este foarte bine. De ce să cheltui banii familiei, cum am mai făcut-o, pentru... cine? Nu există recunoștință în politic și dacă nu știi tu să-ți determini recunoștința, totul este degeaba. Voi ajuta orice candidat la primărie, pe care-l știu cu dragoste pentru Râmnic și administrația locală, oferindu-i parte din notorietatea mea și total cunoștințele de management al localității. Sunt dezamăgit de prieteni și prietenii!

- **M.G.:** Formidabil, asta am vrut să spun acum. Îmi este dor de ei, chiar și de cei care erau supărați pe mine, mi-e dor de străzile orașului, de parcuri, de Olt și Olănești... mi-e dor de tot. De prieteni, de dușmani, de pensionarii mei, de copii nefericiți, de bătrânii neajutorați. Mulți sunt aceia care-mi scriu la penitenciar și niciunul nu este căruia să nu-i răspund. Știu tot ce se întâmplă în oraș, știu cum arată străzile, oamenii semnalându-mi starea acestora. Nemulțumirile lor. Știu tot ce se întâmplă oriunde, dar nu și la fostul partid din care am evadat chiar și sufletește. Nu reproșez nimănui că la eforturile mele de promovare și afirmare îmi răspund cu ignorarea mea și a stării sufletești. Nu știu cum să fac să afle că nu mă mai interesează nici să știu că există. (...)

- **M.G.:** Sigur, am să-mi revin. Supărarea pleacă de la domnul Monu, acela ce mă târâie prin procesele unde nu va avea câștig de cauză. Spuneți-le râmnicenilor că îi iubesc, că mi-e dor de ei și că nu i-am uitat. Seara, câteodată, rememorez evenimente, situațiile plăcute sau neplăcute, întâlnirile cu cetățenii, prietenia oamenilor necunoscuți, șprițurile cu prietenii, dialogul cu ziariștii locali... cu toată lumea ce a însemnat ceva în sufletul și viața mea.